

OBRANIEC (2) *sb m*

G pl obrańc(o)w (2).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.* (jeden z niżej notowanych przykładów).

Człowiek wybrany do pełnienia jakiejś funkcji (2) : [pokażemy] Iákie ná tákowy vrząd przepowiedania
fłowá Bożego obierać mamy/ y co zá vrząd iest tákowych obrańcow w kościele Bożym *RejPosRozpr*
c4, c2.

Synonim: wybraniec.

DJ